

til i Praxis lidt efter lidt at blive almindelig Regel, ganske i Bighed med, hvad der faktisk har fundet Sted med Bejærbeidet. Mindretallet har selvfølgelig i Udvalget forsøgt at faae den omtalte Affattelse givet en noget stringentere og mere præciserende Form, og særligt stillet Forslag om, at den omhandlede Tilladelse kun kunde gives for de enkelte Veistrækninger, hvor særlige lokale Forordninger tale derfor, og først efter at disse Forhold ved en af Amtsraadet foranstaltet stedlig Underjøgelse konstateres at være virkelig tilstede. Uagtet det vel sikkert maa antages, at den Betingelse (nemlig Amtsraadets Tilladelse), som Flertallet i sin egen Affattelse stiller for Natural-Snekastningsarbejds Overgang til et af Kommunen betalt Arbejde, skulde give den fornødne Sikkerhed for, at en saadan Overgang kun kunde iværksættes, hvor særlige Forhold gjorde det baade forsvarligt og hensigtsmæssigt, og uagtet de stillede Underændringsforslag væsentligt tilsigtede at gjøre den af Flertallet saaledes selv opstillede Raatel virkelig effektiv, lykkedes det dog ikke Forslagsstilleren at faae den mindste i denne Retning gaaende Forandring ind i Affattelsen, medens Forhandlingen herom endog efterlod et Indtryk af, at flere Medlemmer netop holdt saa stærkt paa den aldeles uforandrede Affattelse af den omhandlede Bestemmelse, for at muliggjøre, at Snekastningsarbejde in natura, hvor det ønskedes, kunde ogsaa i større Omfang — lige indtil al Snekastning i en Kommune — gaa over til Arbejde, som betales af Kommunekassen. Et saadant Indtryk var ikke egnet til at afdæmpe de her fremsførte Betæneligheder, men gav tværtimod det sidste og afgjørende Stød til en Mindretalspønselse, der vel i og for sig ikke kan øve den ringeste Indflydelse paa Sagens Afgjørelse, men dog muligvis i Fremtiden kunde faae en vis Betydning overfor en skarpere Fastholden af et konserverativt Standpunkt ved andre Leiligheder, hvor det ligesom her gjælder en Omforlægning af Byrder. Mindretallet har derfor

fundet det at være en Pligt mod Thinget, mod sig selv og mod den af det forsøgte Sag her at gjøre udførlig Rede for sin Særstilling og Grundene til den, idet det dog samtidig har troet ikke at burde stille Ændringsforslag, der ikke have fundet fjerneste Tilslutning i Udvalget, og der i dettes Konference med Ministeren af denne erklæredes for uantagelige for ham, eftersom et saadant Forsøg paa Forhaand kan anses som haabeløst og kun vilde kunne fremkalde en forudselig resultatløs Forhandling, der vilde være et unødigt Spild af Thingets Tid og Kræfter.

Det er altsaa kun med disse Reservationser, at de to Mindretal have kunnet tiltræde de efterfølgende af Udvalget stillede

Ændringsforslag:

Til § 1.

1) Efter „Væie“ i 2den Linie tilføies: „og Gangstier“, hvorhos Ordene i Linie 8—10: „hvis Beslutning . . . paa hvilke“ forandres til: „paa hvilke Gangstier, Snekastning skal finde Sted; dens Beslutning i saa Henseende kan dog indantes for Amtsraadet (Amtet).“

2) Sidste Stykke affattes saaledes:

„Amtsraadet kan tilstaa Tilskud af Amtsrepartitionsfonden til Sognekommuner, der vilde blive overbeholdede ved ene at overtage Snekastningen paa Landveistrækninger, hvor efter de hidtil gjældende Regler Beboere af andre Kommuner maatte deltage i Arbejdet.

Ligeledes kan Amtsraadet bestemme, at Omkostningerne ved Bagthold til Assistance for Posten eller andre (jfr. § 18) helt eller delvis skulle erstattes Sognekommunerne af Amtsrepartitionsfonden.“

Til § 3.

3) Paragrafen affattes saaledes:

„I Sognekommunerne bliver Snekastningen at udføre ved Naturalarbejde efter nedenauførte i §§ 4—14 indeholdte Regler.